
WE SRZODĘ DNIA 5 SIERPNIA 1801.

Z Wiednia d. 29. Lipca.

W nosy z 26 na 27 Lipca umarł w Hetzendorf z zasmuconiem całego Najjaśniejszego domu Austryackiego w 45 roku życia swego W. Mistrz Tutejszego zakonu na Mergentheim, Xi Biskup Minister ski, Arcybiskup i Elektor Koloński Maksymilian Franciszek Xawery Józef, Król w cz. Węgierski i Cieski, Arcy Xę Austryacki.

J. C. K. M. raczył dyrektora tuższego szpitalu Sirot, kapitana barona Saffian, tak przez wzgląd na jego 21-letnie zasługi w wojskowości, a szczególnie w tureckich wojnach, jakoteż przy zarządzaniu szpitalów w Hermstadt i tutejszego Sirot, na majora najsławniejszego podwyższyć. Niemniej raczył J. C. K. M. Józef Strobel, asesora kommitatu Sumeger, przez wzgląd na jego dawne szlachectwo do godności Aulae Familiariae wynieść. Podobnie raczył J. C. K. M. Elektorsko Trewirskiego urzędnika Ständer w Engers, na dowód swego najwyższego ukontentowania, za

jego użyzione armii użyteczne przysługi, większym ciwilnem medalem złotem zaszczycić, który mu przez Trewirskiego stanu i konfencyjnego ministra barona Dominque przesłany został.

Przed niejakim czasem gorliwy jeden Wenecyanin udarował był tutejszy wojskowy szpital 1500 ryń. pożyczony znowu 1800 ryń. w bankowych obligacjach. Tenże sam darował teraz temuz szpitalowi kapitał 10,999 dukatów i 14 soldow w takichże obligacjach. J. C. K. M. przyjął ten dar z szczególnością ukontentowaniem i to temu przez kancelaryę rządową oświadczyć rozkazał N. wyraźne żądanie tego szlachetnego męża nieoznajmuje się publiczności jego imienia — Marek Goldmann stożył w ręce J. C. K. M. dla chorych wojskowych 225 ryń które J. C. K. M. Arcy Xętu Karolowi z wyrażeniem swego najwyższego ukontentowania odstąpił, ażeby względnie do swego przeznaczenia użyty był.

J. C. K. M. postanowił tutejszemu szpi-

talowi miejskiemu inne nadać urządzenie, i na ten koniec wyznaczył osobną kommisją pod prezydencją jednego magistratowego konsyliarza i 12 asessorów, do której wezwano znaczniejszych mieszczan. Ta kommisya d. 12 Maja r. b. rozpoczęła swe posiedzenia i zaraz na iszym uznała potrzebę między innem osłóżenia losu ubogich mieszczan szpitalu S. Marka. Przedsięwzięła natychmiast środki, które tak dalece iey się powiodły, że bez naruszenia funduszu szpitala wyporządziła spustoszony kościół S. Marka, izby dla chorych &c. Dla podziękowania więc Najwyższemu za pobłogosławienie iey początkowych usiłowań i o uproszenia dałych, wyrobiła u duchowieństwa 40 godzinne nabożeństwo w kościele S. Marka, które już od kilku lat tam nie b. wało. D. 18 t. m. zaczęto się to nabożeństwo; nazajutrz jako dzień niedzielny, raczyli go Arcy Xzeta Antoni, Ludwik, Ranier i Rudolf, tudzież gubernator, wice gubernator, konsyliarze nadworni &c. obecnością swoją zaszczyścić. Po nabożeństwie Arcy Xzeta JJ. wraz z przytomnemi urzędnikami stanu oglądali przy asystencyi deputacyi magistratu i oprowadzaniu członków wspomnoney kommisyi początkowe iey poprawy, które iey ziednały gubernialny i nadworny dekret pochwalny, iż wyporządziła kościół S. Marka, równie iak szpital ubogich częścią przez dobrowolne składki, częścią też przez bezpłatnych robotników.

Z Paryża d. 15. Lipca.

Jeszcze d. 13 przybył tu Bonaparte z Malmaison, i znajdował się w wieczor na op-rze, gdzie z nadzwyczajną radością był przyjęty. Wczoraj rano odprawił rewia

nad woyskiem w Tuillery, podczas której ze wszystkich stron dał się słyszeć okrzyk: Niech żyje Bonaparte! Pierwszy batalion strzelców gwardyi otrzymał od niego przy tej okazji chorągiew. Oddając tę chorągiew rzekł pierwszy konsul: „Zołnierze! Powinniście się zawsze około tej chorągwi jednaczyć; poprzysięgnijcie, że ona nigdy nie dostanie się w ręce nieprzyjaciół Rzpltey, i że wy w obronie iey, jeżeli tego potrzeba będzie, wszyscy pomrzecie.„ Zołnierze powtorzyli z zapamiętaniem: „Przysięgamy!„ Po paradzie przybył do niego deputacya od trybunatu z powinszowaniem powrótu zdrowia, równie iak kommisya dozorców sali ciała prawodawczego. Potem dawał Bonaparte ciętu dyplomatycznemu audyencyą. Hrabia Cobenzl prezentał mu P. Vincent, barona d'Aspres, P. Grūn, hrabiego Litt, jenerał w służbie J. C. K. M. tudzież P. Grūn półkownik dragonii w teyże służbie; Margrabia Luchisini barona Müachhausen szambelana Króla Jmć Pruskiego i hrabiego Stolberg-Wernigrode; Mareschalchi minister cisalpiński obywatelów Aldini i Serbelloni, tudzież jenerała Lechi. Po zakończoney audyencyi dał obiad na 240 osob, na którym znajdowali się tuteysy zagraniczni posłowie, papieżki sekretarz kardynał Consalvi, senatorowie, ministrowie, radcy stanu jenerałowie, deputowani, prefektowie i inni urzędnicy.

Zadney jeszcze uroczystości nie obchodzono tu z większą radością i w większym porządku iak dzień 14 Lipca. Zaczęła ona się poniekąd jeszcze d. 13, gdyż niezmierna moc ludu wyszła na elizeyskia pola dla oglądania przygotowań. W sam zaś dzień 14 Lipca cały Paryż, wraz z

wielkim napływem cudzoziemców, który h
tu ta uroczystość ściągnęła, wyszedł na
elizejskie pola: bale, tańce rozmaite, gry
różnego rodzaju, pantomimy, teatry, kon-
certy, ballony powietrzne, fajerwerki i
powszechne illuminacye zaspokoily każde-
go gust i ukontentowanie. Względem
przedugodnych punktów pokoju z Anglią
nie jednak nie oznajmiono. Niebo samo
okazuje (mowią tuteysze pisma), iż wszy-
stkiemu sprzyja, co tylko Bonaparte przed-
siębierze. Do południa i poprzedzającą
noc całą padał deszcz; w południe ustał;
niebo było zachmurzone, ale też za to
słońce nie dogrzewało. Rząd starał się o
wygodę ludu; nigdzie powozy mu nie za-
stępowały, dla tego też przy tak wielkim
zbiorze ludu nie było natłoku. Fajerwerki
i illuminacye pod czas pięknego wieczora
przewyższają to wszystko, co tylko dotąd
widzianym było. Ludzie, którzy pamię-
tają jeszcze fajerwerk w czasie zaślubin
Ludwika XVI. na placu rewolucyjnym
dawany, zapewniają, że nie może być
z wczorajszym porównany. Święto to lu-
du i narodowe było bez nakazu w brater-
stwie obchodzone: panowała wszędzie ro-
wność, słodka i wesoła wolność; szczęście
i ukontentowanie na wszystkich twarzach
się okazywało. Nie widać było na nim ani
liberyi, ani łachmanów; wszyscy przy-
stojnie byli ubrani. Przybycie Bonapar-
tego do Paryża i zapewnienie, że jego
zdrowie żadnemu nie podpada niebespie-
czeństwu, powiększyło powszechną ra-
dość. Choroba jego, nadzieie któremi się
rojalisci karmili, i bojaźń patriotów, były
najpierwszą przyczyną spadnięcia papie-
row rządowych. Lecz od dwóch dni jak
Bonaparte do Paryża przybył, podoiosty

się od 40 do 46 fr. Już rojalisci wygady-
wali, że w dniu 14 Lipca król będzie ogło-
szony, i że dla tego Talleyrand i Pani Bo-
naparte do wód poiechali. Już bywszy
delfin, który nie umiał, ale cudownym
sposobem przez kobietę był uratowany i w
cichości na przedmieściu S. Antoniego wy-
chowany, znajdował się ód miesiąca w
Malmaison; już Xżę Angoulem, który po-
dobnie znajdował się skrycie z swoją żo-
ną w Malmaison, miał w dniu 14 Lipca z
rąk Bonapartego koronę odebrać. Już na-
koniec Bonaparte sam, w dniu tem
miał konsulat na królewską dostojność
zamienić. Lecz oto nadszedł dzień 14ty
Lipca a z nim odezwa, w której na nową
zapewniono był Rzepltey; dzień ten prze-
mianął jako prawdziwe święto republikań-
skie w radości, spokojności i przy nadzie-
iach bliskiego pokoju powszechnego, któ-
ry los Rzepltey na daleki czas zapewni. —
W czasie tej uroczystości jeden człowiek
utracił życie, a drugi był ranny. Wszczęt
się także pożar, lecz wkrótce ugaszony
został.

Tuteysze koncylium narodowe karało
wczor-y w dzień uroczystości 14 Lipca so-
lenną wotywę w kościele metropolitańskim
odprawić, stosowną do uroczystości po-
wiedzieć mowę i śpiewać *Te Deum*, dla
podziękowania Bogu (jak wyraża w swem
dekrecie) za wszystkie dobrodzieystwa i
błogosławieństwa, które na lud francuzki
różała.

Papież darował francuzkiemu jenera-
łowi Watrin piękny rożaniec.

D. 12 t. m. ob. Bernard odkrył małe-
go kometę przy głowie wielkiego niedźwie-
dzia.

Koszta na wyporządzenie portu Antwerpii wyrachowano do 4 mill. fr.

Szef batalionu Beauvais, który po bitwie przy Abukir ofiarował się dyrektoriatowi zawieść w ballonie depesze do Egiptu, jest jednem z powietrznych żeglarzy, którzy wczoray puścili się z ob. Garnerin na powietrze. Zamialem ich jest tak daleko, iak tylko będzie można na stałym lądzie zalecieć, i wszędzie po miastach spuszczać listy z proźbą, aby na pocztę były oddane.

Procz ogłoszonych już przez publiczne pisma punktów, ma jeszcze być w traktacie pokoju w Badajoz zawartem postanowione: Portugalska eskadra przyłączy się natychmiast do hiszpańsko francuzkiej floty. Portugalskie woyska muszą się z Hiszpanami złączyć, skoro tego Hiszpania zażąda. Portugalia zapłaci Hiszpanii koszta wojenne podług obrachunku hiszpańskiego ministra wojny.

W liczbie niepewnych pogłosek błądą, co początkowo dunkierska gazeta oznajmiła względem poselstwa kardynała Consalvi do Paryża, to jest: że Oyciec S. pochwala cywilaą przysięgę Xty francuzkich i przedarz dobr narodowych; że na przyszłość potwierdzi konstytucyynych biskupów francuzkich, których pierwszy konsul mianować będzie; że ci Xza mają być z kraiu wyprowadzonymi, którzyby konstytucyynych biskupów uznać nie chcieli, &c.

Bryg Lodi który niedawno z Egiptu powrocil, odprawił już tam czwarty raz szczęśliwie swą podróż, za co odebrał nagrody 10,000 fr.

Dnia 17. Lipca.

Jak słyhać pokoy z Portugalią jest już także przez pierwszego konsula

ratyfikowany. Mówią że Portugalia 20 mill. Francyi zapłaci. Po zamianie ratyfikacyi dowiemy się dokładnie o wszystkim.

Mówią, iż rząd nasz kazał upraszać dwor berliński o formalne ustąpienie pruskich prowincyy na lewem brzegu Renu; lecz wątpią, żeby to prędzey nastąpić mogło, aż dwor ten wynadgrodzonem zanie będzie.

Przeszkody które dotąd względem zamiany ratyfikacyi traktatu z Ameryką zachodziły, są już bliskie ukończenia. P. Murray minister północney Ameryki w Hadze, który w tym celu do Paryża przybył, jest sam upoważniony do negocyowania. Kolega jego P. Elswordt, który mu był dodany, odiechał do swej oyczyzny. P. Dawson był tylko przywozcą ratyfikowaney ugody, bez żadnego innego charakteru.

Podług tuteyszych pism jenerał lieutenant hrabia Goltz, będący w służbie portugalskiej, powroci do Danii. — Zapewniają, że korpus woyska, który teraz przez Baionnę i Perpignan do Hiszpanii pomaszerował, przeznaczony jest na oblężenie Gibraltaru.

Mówią o planie podług którego w następującym 10 roku dawne systema dzierżaw z niektórymi edmiannami i pod innym nazwiskiem ma być przywroczone. Kilku kapitalistów już się na to oświadczyło.

Nadworny medyk Bonapartego ob. Carvisard, profesor medycyny w Paryzu i ob. Borchet, profesor medycyny w Montpellier są mianowani rządowemi medykami, i mają być względem morowych i zaraźliwych chorob szczególnie do rady

wzywaniem. Płaca ich jako profesorów
 jest do 12,000 fr. pomnożona.

Mówią o nowej armii obserwacyjnej
 (wyrażają tutejsze pisma) mającej się na
 lewym brzegu Renu zebrać.

Nowy sekretarz legacji szwedzkiej P.
 Reutersvard przybył tu d. 14 t. m.

Podług tutejszych pism spokojne sto
 sunki między Francją i Rosją będą w
 krotce przez osobną ugodę przywrócone.

Uroczystość 14 Lipca kosztowała w
 Paryżu przeszło 1 mill. Konsularna gwar
 dyja pokazała się w przepysznym mondu
 rze, który umyślnie na tę uroczystość był
 robiony. Chorągwie i sztandary tej gwar
 dyi są teraz złotem i srebrem przeszyna
 ne. Około Tuilleri największa panuła o
 kazałość.

Tutejsze koncylium narodowe jako
 reprezentujące kościół francuzki wydało w
 pierwszym swoim wyroku następujące
 oświadczenie: W mocą przywiązaniu do
 katolicko - apostolsko - rzymskiego Kościo
 ła, i do Stolicy S. jako punktu jedności,
 wyznajemy, że Papież, jako następca S.
 Piotra jest widoczną głową kościoła, naj
 pierwszym rządcą Jezusa Chrystusa, wspol
 nym oycem wszystkich wiernych; wyzna
 iemy i szanujemy w nim pierwszeństwo za
 szczytu i wydzielanie sprawiedliwości,
 prawa i prerogatywy, które mu Pismo S.
 i tradycje do Kościoła zapewniają. Wier
 ni naukom naszych przodków oświadczamy
 posłuszeństwo nasze początkowem i
 powszechnem kanonicznem prawom. —
 Przykazanie czcić oycę i matkę, zawiera
 w sobie obowiązek kochać oyczynę, bro
 nić ją przeciw iey nieprzyjaciółom, słu
 chać ustaw i przykładać się do publicz
 nych podatków. Te powinności są dla

wszystkich wspólne, lecz Xża jako z po
 wołania swego przeznaczeni do nauczania
 wiernych, powinni być nypierwszemi do
 ich wykonania. Każdy rząd ma prawo
 wymagania od sług Bożych przyrzeczenia
 sobie wierności. Utrzymywać, że oni ta
 go bez zezwolenia Papieża uczynić nie
 mogą, jest błędem, który przeciwi się
 słowu Bożemu, Tradycyom Oyców ko
 ściola, przykładom Świętych, niebespie
 cznym dla publicznego dobra i szkodli
 wem prawdziwemu interesowi Stolicy
 Świętej. Postępowanie podług tego błędu
 jest buntem. — Przyrzeczenie wierności dla
 konstytucyi Rzpłtej obeymuie razem czyn
 ną i positifową wierność, to jest obowią
 zek nie tylko poddania się terażniejszemu
 porządkowi rzeczy, ale nawet przykładania
 się do jego obrony. Wszelki wybieg
 lub restrykcyja względem osnowy lub du
 cha tego przyrzeczenia, jest przeciwna do
 brey wierze. Przeciwi się oraz zasadom
 moralności, jest zdradą wykonywać lub
 odwoływać podług okoliczności przysięgę
 cywilną. Koncylium nakazuje pasterzom
 aby wyłożyli wiernem zasady posłuszeń
 stwa zwierzchnościom. Stanowi także iż
 w krotce wyda osobną naukę w tej ważney
 materyi. — Nipieysze oświadczenie ma być
 iak nypředzey do wszystkich dycezyj
 rozestane.

D. 15 Lipca podpisany został układ
 podług którego służba Boza katolicka jest
 przywrócona i przez rząd francuzki będzie
 płatana.

Tutejszy ob. Balfy utrzymuje, iż wy
 nalezł sposób kierowania balonem i chce
 to publicznie okazać. — Papery spadły dziś
 na 43 fr. 38 cent.

Dziennik jeden paryzki, żartuje z na

łogu Paryżanów przytaczania podobieństw. Dla odmiany podaje takowe, np. śły jak Roberspier, bogaty jak liwerant, okrutny jak jakobin, ubogi jak emigrant, nagi jak damy modne, zadłużony jak Anglia, oszukany jak Irlandczyk, kłamca jak lichwiarz, mocny jak Francya, cudowny jak armie francuzkie, roztropany jak Moreau, szanowany jak Mallesherbes, wielki jak Bonaparte &c. &c.

Jenerał Toussaint l'Ouverture na wyspie St. Domingo, wydał d. 8 Maia nowe urządzenie tyżące się podatkow handlowych. Podatki od wprowadzenia i wywrotow są od 6 do 10 procentu oznaczone, i wywrot gotowych pieniędzy z wspomnioney wyspy jak naysurowiey zakazany.

Z Bayreuth d. 16. Lipca.

Emigranci francuzcy przed niedawnym czasem w mieście naszym zatrzymani, do tąd siedzą zamknięci wyjąwszy niejakiego Maskow (a nie Maceau) który nie będąc na liście do przytrzymania wyrażony na wolność wypuszczonym został; przypadkiem pod czas gdy przyszli aresztować Lavarenne znajdował się uniego. Młody Precy jest tylko synowcem, a nie synem hrabiego; w swoim więzieniu dosyć okazaie się wesołym. Prawdziwe przezwisko St. Felix jest Thurreau, że wszystkich uwięzionych najwięcey na niego dają baczności i najprzykrzeystego obchodzenia się z sobą doznaje; na stole iego znaleźdź miano jak mówią, sztylet. Durand jest bywszy członek zgromadzenia konstytucyynego; wiele papierów znaleziono przy nim. Zona Lavarenne prosita o pozwolenie przepędzenia kilka godzin uswoiego męża, lecz odmowiono iey tego. Na dai

trzy przed aresztowaniem tych osób adiutant Pichetru, a podług niektórych iego sekretarz wyiechał z wielu papierami i iedną osobą którą niewymieniają. Ztrzymani, są obwinieni o utworzenie wydziału na obalenie rządu który przez Bruxellę i Hagę z Francją a nayszczególniej z Wandą korrespondował.

Od granic Rosyjskich d. 16. Lipca.

Gubernator Jarostawski, aktualoy konsyliarz staou, Cludin, z potową pensyi oddalony został, a urząd iego konsyliarz staou Xzę Galiczyzn otrzymał. Na proźbę tajnego konsyliarza i bywyszego guwernera W. Xcia Konstantyna hrabiego Osteo Sakken, żeby udzielona mu godność hrabiego, poniew z dzieci nie ma, na iego braci rozciągniona była, raczył Imperator Jmć zezwolić

Imperator Jmć dał znowu na 123 proźb odpowiedzi, z których mało odrzuconych zostało. W podarunkach rozdał znowu 5350 rubli, z których naywiększy był 900 a naymnieyszy 15 rubli.

Przez ukaz dyrygującego senatu nakazano wszystkim sądom rosyjskiego państwa, aby stosownie do naywyższego rozporządzenia pod d. 17 Grudnia 1800 wszystkie dekreta warszawskiey bankowey komisji, a mianowicie ugodne układy z kredytorami Prota Potockiego jak nayspieszniej wykonywały. Monarcha potwierdził takze na podanie dyrygującego senatu rozne przywileie od Katarzyny II. nadane, iako to że mieszczanie i izgiey klasy nie mogą być na cielesne kary skazywani, &c. — Imperator Jmć oświadczył Xciu Karolowi Meklenburg na rapport inspektora, iż przy iego regimen-

nie wszystko w porządku znalazł, swoje
niezadowolnienie.

Z Berna d. 13. Lipca.

W wojtowstwach włoskich składają-
cych teraz kantony Lugano i Bellizone
wielkie poruszenia panują. Partya która
od dawnego już czasu stara się koniecznie
o przyłączenie tych krajow do Rzepltey
cisalpińskiej, na nowo rozpoczęła swoje
usiłowania; ułożyła ona plan powszechnego
buntu dla oddalenia od rządu terażoiey-
szych urzędników lecz spisek ten odkryty
i natychmiast wniwecz obrocony został.
Od niejakiego już czasu znaczna liczba
mieszkańców hrabstwa Neufchatel zakupu-
ie dobra w naszey Rzepltey, a nayszcze-
gulniey w kantonach berneńskim i Solo-
thurnskim, te kupna tak się stały częste-
mi, że w tey okoliczności przełożenia do
rządu postano; spodziewamy się, że rząd
potrzebnych użyje krokow.

Z Amsterdamu d. 10. Lipca.

Wylądowanie woyska morskiego
znaydującego się na flocie admirała de Win-
ter do dnia 1 Sierpnia odłożono. Woyska
te są przeznaczone na załogi do Helwoet
i wyspy Gorés. Flotta ta znaydująca się
zawsze przy ujściu Mozy jest złożona z wię-
kszey części sił naszych morskich, powię-
kszona wkrótce zostanie dwiema okrętami
liniowemi, które w Roterdamie zbudowa-
no. Siła morska znaydująca się w Texel
jest daleko mnieysza i może się składa z
3 lub 4 liniowych okrętow i kilku fregat.

Eskaadra angielska pod rozkazami ad-
mirała Dixon krąży ciągle około brzegów
naszych.

Z Medyolanu d. 7. Lipca.

Donoszą z Livornu, iż w czasie gdy
port tamteyszy był zamknięty pokazal się

przed nim liniowy okręt francuzki i kilka
fregat. — Jenerał kommanderujący Murat
rozkazał aby wszyscy Włochy, którzy
schronili się do Livorna w przeciągu 48
godzin miasto to opuścili, gdyby zaś roz-
kazu tego niedopełnili aby od stły wo-
skowey za granice wyprowadzonym byli;
Portoferairo dotąd się poddacz nie chce,
niektórym statkom angielskim udało się
zawinąć tam z posiłkami; Francuzi zbud-
owali nową baterią na cztery moździerze.
— Fregata turecka i dwie galioty pokaza-
ły się około przylądka korsykańskiego.

Z Strasburga d. 16. Lipca.

Odebralismy tu list pisany od żołnie-
rza przybyłego z Egiptu na brygu Lodi.
List ten uwiadomia o wielu ważnych szcze-
gułach, o których w urzędowych artyku-
łach ogłoszonych względem Egiptu zale-
dwo wzmiankę uczyniono. Pokazuje się
z listu tego, że nieporozumienia między
jenerałami wiele się przyłożyły do niepo-
myślności armii francuzkiej, nieporozumie-
nia te zachodziły szczegolniey między je-
nerałem Menou i Reynier i tak daleko za-
szły, że jenerał Reynier i niektórzy inni
jenerałowie nie należeli wcale do działań
woiennych i zaambarkowali się nawet dla
powrócenia do Europy. Wrzeczy samey
jenerałowie Reynier, Damas i Daur tu-
dziesz kilku znacznych officyerów przyby-
ło na brygu Lodi. (Papiery włoskie też
same okoliczności mieszczą). Druga okoli-
czność większey ieszcze wagi, o której
nas list ten uwiadomia jest, że przed
przybyciem Anglikow pokazała się zara-
zliwa choroba w Kairze i wyższym Egip-
cie. W czasie odpływania brygu Lodi już
50,000 ludzi miało zgnać od tey okrop-
ney choroby, której ofiarą stał się także

Mirad Bey i kilku podległych mu Bejow. — Zako jest wnieść dla czego Anglicy nie dotąd w raportach swoich niepowiedzieli o zniszczeniach jakie ta okropna wyraża choroba, i te okoliczności zdają wyjaśniać tajemnicę, która od niejakiego już czasu zakrywa działania Anglików i ich sprzymierzeńców, których najpierwszym jest staraniem zachować się ile można od tej niszczącej choroby, a rozszerzać ją pomiędzy nieprzyjaciółmi.

Z Frankfurtu d. 18 Lipca.

Ile możemy z wojskowych rozporządzeń na lewym brzegu sądzić, zdaje się, że w Belgii będzie założony oboz. Wielu generałów i prefektów pojechało do Paryża dla ułożenia w tej mierze środków.

Carnot, którego gazety do Brukseli wysłały, znajduje się ciągle w swej wsi Kale i nigdzie nie wyjeżdża.

Teraz dowiadujemy się przyczyny dla czego poseł Króla Sardyńskiego margrabia St. Marsan tak nagle tu z Paryża przybył. Minister Talleyrand oświadczył mu na piśmie, iż musi opuścić Rzeszę, jeżeli nie odstąpi pośrednictwa dworów petersburskiego i berlińskiego, i sam bez żadnego pośrednictwa nie rozpocznie z rządem negocyacye. Aże jego instrukcyę wyrzuciła się do pomienionego pośrednictwa, więc nie pozostało mu jak opuścić Francya.

Cesarski konsyliarz i bibliotekarz Müller z Wiednia powracając z Paryża, udał się z Nancy do Szwycar. Generałowie C sarscy Grün i d'Aspres wyjechali z Paryża.

D. 28 Czerwca żona Xcía Książca Pignatelli, granda hispańskiego, kawalera

orderu złotego runa &c. umarła w Brukseliku w 51 roku życia swego.

Francuzcy konstytucyjni biskupi wezwali także przez okolicznych biskupów do przyłożenia się do ich pracy. Przeciw temu wezwaniu widzimy list który w łacińskim języku miał być urzędownie z Rzymu do wszystkich katolickich biskupów nie francuzkich pod d. 6 Czerwca wydany. W tym liście napomniono są, "aby z miowaniem koncylium narodem francuzkiem i jego członkami, i synematykami wyłączeniemi od kościoła katolickiego, żadnego uczestnictwa nie mieli i wezwani: ich odrzucili. Kardynał Casavi wcale w innych interesach, nie wziętem tego koncylium, jest od Paryża do Paryża postany &c. „

W Brukseli, Kolonii, Akwisgranie i innych francuzkich miastach dzień 14 Lipca z wielką uroczystością był obchodzony.

Z Wenecyi d. 21. Lipca.

Tutejszym kupcom zakazano dostawiać żywności angielskim okrętom, ponieważ to przeciwi się lunewilskiemu traktatowi.

Papież prowadzi bardzo proste życie; nie ma tylko 3 ludzi do swej usługi; najwięcej używa sup, ogrodowio; w pokojach jego nie masz prawie żadnych mebli.

Z Petersburga d. 4. Lipca.

Gdy dotąd wiele wyprawiono zboża a szczególnie do Szwecyi, zakazano przeto na czas niejakiego wywozu żyta, miki i owsa. Dla nadgrozienia tego co sądzić wywieziono, przychodzi tu wiele żyta z wewnątrz kraju; tego roczny urodzaj obliczanie nam także obficie żniwa.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

WE SRZODĘ DNIA 5 SIERPNIA 1801.

Z Londynu d. 14. Lipca.

Wczoraj przybyła fręgata Fiorenzo z Malty do Portsmut, lecz żadne nowe doniesienie nie nadeszły na niej z Egiptu.

Hrabia Woronow upraszał nowego Monarchę swego podług tutejszych pism, aby mu się pozwolił na spokojność udać. Lecz Imperator Jmć napisał własną ręką do niego list, wyrażając najwyższe swoje ukontentowanie z jego do tychczasowego postępowania, i zalecił mu dalsze urzędowanie. Hrabia ten zostaje jak dawniej na stopniu posła i mieszka tymczasowo w domu, który hrabia Arcezyi zajmował.

Zadane od parlamentu listy ludności już są ogłoszone. Niedostało ich jeszcze z 10 hrabstw. Ludność Anglii i Wales wynosi 8,217,562 dusz. Liczba zamieszkałych domów w powyższych hrabstwach wynosi 1 mill. 379,344, a lądowa i morska siła 469 83 ludzi, w liczbie tych znajduje się 143,661 maytków na kupieckich statkach.

Zona margrab Anspach jedzie do Niemiec, i dla zapewnienia sobie prawa sukcesyji będzie do godności Xżęcy wysiedla.

Czytamy w jednym piśmie opozycyjnym, iż wynaleziono tyle nowych sposobów w robieniu papieru ze słomy, drewna, &c. Lecz coż to wszystko jest w poro-

nanu z wynalazkiem P. Williams Pitte? — Wszakże on robi ze złota i srebra papiera!

Z Zante d. 12. Maia.

Jesteśmy tu w bardzo zawiłym położeniu. W czasie gdy Anglicy od mieszkańców samych ściągnieni, zajęli niecałą wyspę, i ich bandera w naszym powiewa porcie, rząd angielski uznał nową Rzeplę J.ńską, siedmiu wysp, iak ta podług gwarantowney przez Rossyą i Portę konstytucyi jest urzędową. Przesłany w tej mierze list lorda Greyville do posła angielskiego w Konstantynopolu dostatecznie wyraża: iż Król Angielski uznał Rzeplę siedmiu wysp, i potrzebne dał rozkazy, ażeby bandera tej Rzeplivy od okrętów wojennych i innych statków angielskich, szanowaną była. Podobnież poseł Cesarza Jmci Rzymskiego w Konstantynopolu baron Herbert, w liście swoim d. 13 Kwietnia do cesarskiego Agenty w Korfu pisanym oświadczył, iż tego Monarcha uznał nową Rzeplę, i banderze iey też same w portach swoich zapewnił prawa, iakie miała bandera Ragusańska.

Z Rzymu d. 28 Czerwca.

Oczekują tu z niecierpliwością połączenia z boiżnią skutku poselstwa kardynała Consalvi. Aż do tego momentu wojska francuzkie stojące w naszych okolicach

żadnego nieuczyniły poruszenia, któreby przybycie ich do tej stolicy oznaczało.

Jenerał francuzki Watrin ostatniey niedzieli wyjechał do Florencyi; w wigilię wyjazdu miał audyencyą u Oycy S., od którego bardzo uprzejmie był przyjęty.

W dniach tych przechodził przez Spoleto oddział iazdy francuzkiej idący z Toskanii do Neapolu.

Z Liworna d. 30. Czerwca.

P. Ulrich konsul duński odebrał kuryera od dworu swojego z rozkazem aby natychmiast wyprawił wszystkie statki duńskie znajdujące się w naszym porcie. Ztąd wnoszą, że pokoy między Anglią i Danią jest już podpisany.

Jenerał Lewalette kommanderujący w naszym mieście, dnia 28 b. m. uwiadomił magistrat tutejszy, że jenerał kommanderujący Murat z pewnemi ostrzeżeniami pozwala na odwołanie rozkazu stosownie do którego żaden statek niemógł wyyść na morze z portu Liworneńskiego, i na przywrocenie wolney żeglugi. (Główniejsze ostrzeżenia powyżey wspomniane są następujące: aby nie wolno było wywozić z Liworna ani broni, ani amunicyy wojennych, do jakiegokolwiek bądź miejsca; aby aż do poddania się Portoferrajo, nie

tam przesyłanego z Liworna nie było; aby wszystkie statki wyptywające z Liworny rewizyi podpadały.)

Z Hamburga d. 25. Lipca.

Imperator dał szczególny przywilej braciom Fauche Xięgarzom, w prowadzenia Xiążek do całego Państwa Rofsyjskiego. Ten dom znany od wielu lat z swego handlu, podał w tej mierze Imperatorowi plan, którego widoki szczególną tego monarchy pozyskały uwagę. Bynajmniej nie należy powątpiewać, ażeby bracia Fauche, pragnąc zysku z swego szczęśliwego położenia, niedopełnili obowiązku, jaki na nich włożono. Uznają zapewne bydz swoią powinnością, przypuścić swoich współ braci w Rofsyi do pożytkow swego przywileju, który stanowiąc ich kommissarzami jenerałnemi Xięgarni, poda im wszystkie sposoby, jakich intereśsa rozłączone sprawić nie mogą.

CENA ZBOŻ

Na targu w Krakowie d. 4. Sierpnia 1801.

Korzec Pszenicy	zł. pol.	27 do 28.
— Zyta	— —	24 — 25.
— Zyta nowego	— —	— — 25.
— Jęczmienia	— —	17 — 18.
— Owsa	— —	15 — 16.
— Grochu	— —	27 — 30.
— Kaszy jaglanej	— —	46 — 50.

D O N I E S I E N I A

Uwiedomienie C. K. Kraiowego Gubernium Galicyi Zachodniey.

Niniejszym każdemu się do wiadomości poia, iż dnia 1 Października r. b. następujące w Otkuszu znalezione do geraniczey roboty należące żelazne sprzęty, w Krakowie licitando sprzedane będą, iako to:

1. Łańcuch ważący	183½	Cetnarow.
1. Ambos czyli kowadło	4½	detto.
1. detto mały	1½	detto.

Tudzież inne drobiazgi ważące 3 Cetnary.

Zyczący takowego kupna mają się na ten koniec do C. K. Krakowskiego cyrkularnego Urzędu udać. W Krakowie dnia 3 Lipca 1801.

Hrabia Sedlnitzki.

Par Cæs. Reg. Forum Nobilium Lublinense Gallicæ & Oport. Ital. mibus & singulis notum reddatur, quod cum in 1 termino sine substandæ v. re Luskawa in circulo Lublinski sitæ ad malsam successionalem defuncti Joannis Janiszowski spectantis

pro die 26 Julii a. c. præstituto nullus emendi cupidus se insinaverit, pro 2do licita. Tercio termino horum bonorum Lukawka ad 101884 fp. 25 gr. æstimatorum, dies 19 Augusti a. c. hora 9 matutina designatur cum eo, quod etiamsi bona hec in 2do termino non ultra pretium æstimationis vendentur, tamen ea conformiter normali die 4 Aprilis a. c. nec in tertio subhastationis termino infra pretium dimittentur. Bona vero hæc Lukawka juxta sequentes conditiones plus offerenti resignabuntur, videlicet 1mo enturus tenebitur nomine vadii decimam partem pretii æstimationis 101884 fp. 25 gr. videlicet 1108 fp. 14 gr. ante suscipiendum actum licitationis coram Commissione deponere, 2do superato maximo pretio duo millia numerum in auro persolvere, 3o de reliquo pretii quanto cum creditoribus hypothecariis pro rata pretii comunire, & in quantum hi creditores credita inhærentia licitandis bonis ulterius super jis relinquere vellent, talia cum bonis consumere, eorumque usuras rite persolvere, quatenus autem 4to Creditores prætesiones suas statim recipere desiderarent uti etiam id quod ultra inhærentia debita, massæ successionali Janiszewskiaræ ex pretio liciti obveniret, in argenteâ, aut saltem per dimidium in argentea moneta, reliquum in schedulis bancalibus spatio 14 dierum ab actu licitationis ad depositum judiciale comportare, 5to Jus vindicandi avulsa contra hæredem bonorum Lukawice & Meszne emtori absque omni pro massa successionali bonificatione præsolvatur, 6to. supplex domestica sive œconomica, qualiscunque in his bonis reperiat, & anteacto possessori propria non est, sit pauca vel multa emtori cedet, 7mo. cæterum commoda & onera bonorum a die actus licitationis ex ordine juris ad emtorem spectabunt. Denique etiam omnes defuncti Joannis Janiszewski in præfatis bonis Lukawka hypothecarii creditores, qui se in primo subhastationis termino non insinuarunt, pro hocca 2do in diem 19 Aug. a. c. horam 9 matutinam præstituto licitationis termino, quia specialem citationem præstolentur, additantur eo addito, quod ii, qui se intra præfixum hunc terminum non insinaverint, nec contra emtorem aut susceptorem horum bonorum jus amplius habere, sed suam satisfactionem ex pretio venditionis aut alia debitoris sui substantia quærere debere sciant.

*Wittorff.
Brozowski.
Purtscher.*

Ex Consilio C. Ræ. Fori Nobilium Lublinski Galiciæ
Occidentalis. Datum Lublini die 10 Julii 1801.

Sahaneck.

Z strony C. K. Galicyi zachodniej sądow szlacheckich Krakowskich wszystkim ktorym na tem zakazy, niniejszym publicznym Edyktem wiadomo czyni się: iż dobra wieś Sokolniki suche, do masy krydalney nieprzytomnego Jana Dunina należące, w cyrkule Koneckim leżące, przez powtorna licytacją dnia 21 Października r. b. przedsięwzięć się mającą w cenie fiskalney 32010 zł. r. n. otaxowane, sprzedane, i gdyby w rzezonym terminie tychże dobr sprzedż do skutku nie przyszło, te same dobra w rocznym dochodzie 1489 zł. r. n. 10 ½ krajcarów czyniące, tego samego wzwyz wzm anowanego dnia w roczną arendowną posesyją przez publiczną licytacją puszczone będą.

Ktoby więc przerzeczona dobra kupić lub arendować pragnął, napomina się, ażeby w wyznaczonym terminie dnia 21 Października r. b. o godzinie gley z rana do tut yszych sądow stawil się. Na koniec wszystkim też dobra zakupić lub zaarendować chęć mającym wolno zostawia się, warunki tychże dobr w registraturze tuteyszej przyzryć. W Krakowie dnia 1 Lipca 1801.

*Jozef de Nikorowicz.
W. Roskoschny.
Chrastianski.*

Z Rady C. K. Galicyi zachodniej sądu szlacheckiego
Krakowskiego.

Slawenski mp.

Nomine Cæsareo Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis DDnis Adalberto & Mariannæ Staniszewskim tum Joanni & Annæ Gostawskie, Medio præsentis Edicti hisce insinuat, quod nimirum Dnus Adalbertus Sarnecki, adversus eos tum Dnam Angelam Turska, Michaelem, & Theresiam Hadziewicz, tum Antonium, & Victoriam Jastrzebskie, ad Forum hocce puncto resindentæ Complationis divisionalis ob enormem læsionem, Libellum porrexerit, Judicii que opem, quo ad id justitia exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce ob ignotum eorum habitacionis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis Terris absentiam ipsis hic loci degentem advocatum Simonem Moraczewski ipsorum periculo, & impendio, qua Curatorem constituerit, cumque etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis Terris judiciarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipsi eum in finem, admonentur, ut in termino 90 dierum aut ipsi excipiant vel Curatori dato, si quæ forte haberent juris sui adminicula tempestive transmitant, vel denique alium quempiam Mandatarium const tuant, Foroque huic denominent & pro ordine præscripto ea juris adhibeant media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse judicaverint, ut pote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibi met ipsis imputandas habebunt. Ita enim sancit præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Wittorff.
Brożowski
Purtscher.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublinensis in Regno
Galiciæ Occiden. Datum Lublini d. 27 Maii 1801.
Sahaneck.

Nomine Cæs. Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentali Generosis Joanni & Gasparo Wojakowskie, Medio præsentis Edicti hisce insinuat, quod nimirum Paulus Mrokowski sub præs. 23 Aprili a. c. 1801 ad Num 7436 ad forum hocce adversus, eos in causa puncto solutionis usurarum a summa 9000 sp. & detractionis quotæ 2000 sp. ex summa 30,000 sp. decernendæ. Libellum porrexerit judicii que opem, quo ad id justitia exigit, imploraverit, cum autem forum hocce ob ignotum eorum habitacionis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis Terris absentiam ipsis hic, loci degentem advocatum Ratyński ipsorum periculo, & impendio, qua curatorem constituerit, cumquo etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis terris judiciarii codicis agitabitur, adque etiam terminabitur, ideo ipsi eum in finem admonentur ut intra 90 dies aut ipsimet, exceptionem exhibeant simultane vel Curatori dato, si quæ forte haberent Juris sui adminicula tempestive transmittant vel denique alium quempiam Mandatarium constituent Foroque huic denominent & pro ordine præscripto ea Juris adhibeant media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse judicaverint utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibi met ipsis imputandas habebunt. Ita enim sancit præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Witorff.
Purtscher.
Friedenthal.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublinensis in Regno
Galiciæ Occidentalis. Datum die 26 Maii 1801.
Sahaneck.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej Edyktem niniejszym wiadomo czynią: że Xiądz Walenty Pruski kanonik katedralny Krakowski dnia 2 Lutego 1798 roku w Krakowie bez testamentu umarł.

Dla czego ci, którzy do dziedzictwa po tymże zmarłym pozostałego prawo ia-

kie sukcesyści mieć rozumieją, tym Edyktem wzywają się: ażeby prawa s i do do tego dziedzictwa tu (w C. K. sądach szlacheckich do d. 12 Października 1893 roku dokumentami wiary godnymi udowodnili, a to tym pewniey, gdyż inaczej zadowolonych sukcesorów temu, któremu prawo naybardziej sprzyiać będzie, dziedzictwo przysądzone i oddane zostanie. W Krakowie d. 24 Lipca 1891.

Józef de Nikarowicz.

Jan Morak.

Chrastiański.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniey.
Elsner.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa, wstyskim komu o tem wiedzieć należy, ninieyszym Edyktem do publiczney podaie wiadomości; iż kamienica po niegdy Macieiu Baiierze pozostała na ulicy S. Jana pod Nrem 488 stojąca zł. ryń. 5892 kr 30 urzędownie oszacowana (gdy na pierwszym terminie to jest d. 27 Lutego r. b. nikt się z kupujących nieznaydował) dla tego na drugim terminie to jest dnia 31 Sierpnia r. b. o godzinie 10 ranney w tuteyszym magistracie za gotowe pieniądze przez publiczną licytacją sprzedana będzie. Wstyscy zatem życzący sobie wywyż rzezonęy kamienicy nabycia, mają się na miejscu i czasie wyżej wyrażonym znaydować, warunki zaś sprzedawcy tey kamienicy każdemu jest wolno w sądowey tuteyszey registraturze przyrzeć. Dan w Krakowie d. 30 Czerwca 1891.

J. Gellinek.

W. Bartsch.

Krzyżanowski.

Z Rady Magistratu C. K. Stoł. Miasta Krakowa.
Kozłowski.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa Publiczność ninieyszym Edyktem uwiadomia, iż na żądanie Macieia Jaskolskiego niegdy xiędza Franciszka Jaskolskiego oycy, zaś małoletnich: Franciszka Jaskolskiego, i Tekli z Jaskolskich Rotarski dziada i opiekuna pertraktacya majątku po tymże xiędzu Jaskolskim d. 31 Sierpnia r. b. o godzinie 10 zrana zaczynać i ciągle odbywać się będzie. Wstyscy więc, którzyby do rzezonęy malsy czyli prawem następstwa, lub też długu, iakowe pretensye mieli, takowe na oznaczonem miejscu, i czasie przed delegowaną do tego kommisją ośazać i udowodnić mają, gdyż inaczej słuchanemi nie będą, i pretensye ich za przepadłe ogłoszone zostawa. Dan w Krakowie d. 14 Lipca 1891.

J. Gellinek.

W. Bartsch.

Krzyżanowski.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.
Jozef Hohn.

Kitayka licząca różne Choroby.

Ta kitayka jest szczegolną w swoim sposobie leczenia, i przez rozmaite akademie, tudzież wielu sławnych zagranicznych lekarzow otrzymała approbacyą. Wyciąga ona z ciała wszystkie zepsute soki, iako to w podagrze, chiragrze, puchlinie, wrzodach, na cztrwoność z zapaleniem, na bole głowy i bokow, tudzież na cieczenie z oczu. Umacnia mianowicie słabe nerwy, a jeżeli to z paraliżu pochodzi, naowczas kitayka ta znosi słabość przez dzielność swoją kiedy pacjent nerwy swoje przez używanie *comptoor opium*, przez puszczenie krwi, i bańki osłabił. Można także zapewnić każdego podagrę i chiragrę cierpiącego, który wiele kamfory nie używał, iż ta kitayka bole w czasie 12 godzin odeymie, i wszystkie humory stwardniałe rozpedzi. Liczne skutki tey kitayki doświadczone w obu Gallicyach Zachodniey i Wschodniey okazują iey dobroć. Para pończoch z tey kitayki robionych kosztuje 6 ryń., szkarpetki, rękawiczki, czepki nocne, pułkaftaniki na grzbiet po 3 ryń. Rękawek kosztuje 4 ryń.

rownie jak Fokied tey kitayki. Listy i pieniadze adresuja się franko do Pana F. G. von Schültz Pr. Lieut; mieszkajacego w Norimberdze, a w komisjiie ma P. Henryk v. Saar C. K. Oberpocztamt Officer w Krakowie.

Per Magistratum Cæs. Reg. Urb. Met. Cracoviæ omnibus, & singulis, quorum interest, medio præsentis edicti notum redditur, quod pertractatio substantiæ post Radum Franciscum Juraszewski Vicarum Luborzyccensem relictæ hie judicii die 22 Augusti a. c. hora 10 ante merid. assumetur. Omnes preim, qui ad altiosfatam massam sive via crediti, s'v via successionsis jus aliquod se habere existimarentur, singularius vero noti successores, utpote Marianna, & Constantia Tokarskie, tum creditores Catharina Kaczorka, Johannes Dorozowski, Bartholomæus Wymystowski, Hyacynthus Korcale ad in supra dicto die loco, & hora comparendum, jura, & præensiones deducendum certo comparituri sub via præclusi citantur.

Datum Cracoviæ die 30 Junii 1801.

J. Gellinek.

W. Bartsch.

T. Krzyżanowski.

Ex Consilio Mgstrus. C. R. Urbis Metropolis. Cracoviæ.

Joseph Holmlein.

Magistrat C. K. Stołecznyego Miasta Krakowa do powszechney podaie wiadomości, iż na żądanie sukcesorow Wachowiczowskich, kamienica po ó. p. Michale Wachowiczu pozostała, tu w Krakowie w Ulicy Mikołajskiej pod Nrem. 628 stojąca, urzędownie na 2137 ryń. 15 kr. oszacowana, dnia 24go Sierpnia r. b. o godzinie 10 zrana zaczynając przez publiczną licytacją więcey dającemu, za gotowe pieniadze sprzedawana będzie. Wszyscy zatem chcący sobie wspomnioney kamienicy nabydź mająsię na miejscu i czasie wyżej wyrażooyra znajdow. c. Nakoniec wszyscy wierzyciele, ktorzyby jakowe pretensye do wzwyż wyrażoney kamienicy, czyli to prawem długi, czyli też z dziedzictwa wynikające mieli, rownie na oznaczonym czasie i miejscu znajdować, i swoje prawa okazać powinni, gdyż inaczezy wzwyż naznaczony termin uchwiłwszy, więcy słuchanemi nie będą.

Dan w Krakowie dnia 6. Lipca 1801.

J. Gellinek.

M. Wohlmann.

Krzyżanowski.

Z Rady Magistratu C. K. Sto. Miasta Krakowa.

Kozłowski.

Per Magistratum C. R. Urb. Metropolis Cracoviæ omnibus, quibus interest, medio præsentis Edicti hisce insinuat, ad petitionem advocati provincialis Niemetz, utpote malæ successionalis olim Joannæ Kozłowska curatoris, de præ. 30 Maii a. c. horsum exhibitam, diem sine obliquidationis jurium, sive via successionsis, sive via crediti, si, & quatenus ad præfatam massam habitorum, ab hinc sub hodierno præfixam esse. Omnes itaque eo obtutu ad hic judicii die 31 Augusti a. c. hora 10 mat. sub via præclusi comparendum hisce citantur, secus enim cum constituto curatore, & comparentibus, sive heredibus, sive creditoribus, pertractatio assumetur, perageturque. Datum Cracoviæ die 30 Junii 1801.

J. Gellinek.

V. Bartsch.

Krzyżanowski.

Ex Consilio Magistratus C. R. Urbis Metropolis Cracoviæ.

Kozłowski.

C. K. Sady szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznajmiają tym Edyktem Panu Kaletanowi Skopowskiemu, ze P. Jacenty Kluszewski u Sądow tych w spra

wie względem wyżucia z prawa emphyteutycznego do grontow czyli rol na Wesołey opuszczonych, żatobę na niego podał, i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości o mieyscu iego pomieszkania, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, iemu Kaletanowi Skopowskiemu adwokata tuteyszego Pana Billewicza na iego niebezpieczeństwo i koszta zastępcą postanowili, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie, przeto on tym końcem upomina się: ażeby w czasie ieszcze przyzwolitym to jest w przedziagu dni 90 sam stanął, albo jeżeli jakie prawa swego dowody ma, te wyznaczonemu zastępcy wcześnie przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sadom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za nayskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą sam sobie, podług opiewu C. K. praw, na C. K. państwa dziedziczne przepisanych, przypisać musiałby.

Józef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Karol de Reinheim.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachod:
W Krakowie dnia 27 Czerwca 1801 roku.

Elsner.

Per Magistratum Reg. Civitatis Lublinensis, medio presentis Edicti omnibus & singulis Creditoribus judæi Abraham Nathanowicz inhabitatoris Lublinesis notum redditur, super substantia universa in hac provincia sita, tam mobili quam immobili præfati judæi Abraham Natanowicz propria concursum creditorum apertum esse. Quam ob rem omnes & singuli qui ad formandam quampiam adversus Oberratum prætensionem sub quocunque titulo jus se habere crederent, admonentur, ut usque ad diem 15m Xbris a. e. 1801 ut pote terminum præklusivum prætensionem suam medio porrigendi adversus constitutum in persona advocati hujatis Dni Andreæ Kozyrski curatorem ad Lites actionalis Libelli coram hocæ Reg. magistratu eo certius insipient, & insuo Libello, non solum de liquiditate suæ prætensionis, sed simul etiam de jure vi cuius ad mentem cod. jud. cap. 9 in hac vel illa classe collocari desiderant, firmiter doceant, quo secus lapsus frustra usq; ad dictam diem 15 Xbris 1801 præstituto liquidationis termino nemo amplius cum sua prætensione audietur. Itq; qui usq; ad illum terminum prætensiones suas coram hocce judicio non liquidaverint, ab universa in hac civitate etiam si alias re vera aut jus compensationis illis competeret, aut illi bonum quoddam jure proprietatis ex massa repetendum haberent, aut deniq; prætensioni illorum constituta per oblationem aut roborationem ejus super bono immobili hypotheca cautum esset, ita quidem ut potius ejusmodi creditores, si fors malsæ una aliquid debeant, non obstante serviente sibi alius jure, seu compensationis seu proprietatis seu pignoris, debitum suum exolvere teneantur. Coeterum cum una juxta §. 86 Cod. Jud. Cap. 9ni Curator bonorum, & Deputatio è Græmio Creditorum eligi debeat, proinde omnes creditores simul pro die 15 Xbris, a. e. 1801 hora 9a matutina ad hic judicii eatenus comparendum, una adhibentur, cum addito ut dicta die eo certius compareant, & curatorem bonorum atque deputatorem creditorum conformiter §. 92 & 93 Cod. Jud. sibi eligant, & quo ad futuram malsæ hujus adu estationem interesse conveniant, tum potestatem denominandæ creditorum deputatorem in rebus ad malsam concursus pertinentibus definiant, quo secus si creditores ea curatorem malsæ nec deputatos eligerent, aut diem statum deserent, ac mentem §. 95 Cod. Jud. p. riculo ipsorum curator malsæ & deputati ab hujati judicio denominabuntur. Datum Lublini die 17 Junii 1801.

Einberg.

Lewandowski.

Stefanowski.

Ex Consilio Magistratus C. R. Civitatis Lublinensis.

Franco. Krępski, sekre.

Wzwanie edyktalne C. K. Gubernium Galicyi Zachodniej.

Ze wsi Skorkowicz do państwa wielka Wola w Koniackim cyrkułe położonego należącej rodem będących, i tamże dawniej za parobków służących dwóch poddanych Łukasza Kryskę, i Pawła Kazatę, którzy bez pozwolenia za granicę wyszli, wzywa C. K. Gubernium, ażeby w przeciągu 4 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu tym pewnie powrocili, ileż w przeciwnym razie postąpi się zniemi podług przepisu prawa. W Krakowie dnia 9go Czerwca 1811.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem Panu Wacławowi Tymińskiemu, i Janowi z Tymińskich Gascyński o mieyscu pomieszkania niewiadomym: że Grzegorz Mazurkiewicz usądow tych w sprawie względem zapłacenia summy 1500 zł. pol. c. s. c. i'expensow prawnych, zatobę na nich podał, i o pomoc s'jou ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości P. F. zapotrwaných mieysca pomieszkania, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdą się, onymże obzawozowanym adwokata tuteyszego Józefa Lewickiego z ich szkody i ich kosztem zastępcą postanowili, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; przeto oni Edyktem najmieyszym tym końcem upominają się, ażeby w czasie ieszcze przyzwolit m, to jest 17go Października r. b. o godzinie g'ey zran sami stanęli, albo teżeli iakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tuteyszym wymieaili i podług przepisu tych szkodow prawa używali, które do swey obrony za nayskutecznoieysze osądzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wynikać mogącą samiby sobie, podług opiewu prawa, na C. K. państwa dziedziczne przepisanych, przypisać winni byli.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskoschny,

Christianski.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniej.

W Krakowie dnia 12go Lipca 1811 roku.

Elsner.

Per Cæs. Reg. Forum Nobilium provinciale Lublinense Galliciae Occidentalis notum redditur, ad instauratam commissionem centralis pro Negotiis Sive Fortunae lapsorum Cambistorum Varsaviae constituta, sine summo et Substitutionis Bonorum Legitima cum attentis, in circulo Lublinensi iacentium, & Domini Comitis K. lekruth priorum, juxtaque actum de taxatione a quovis cujus interest, praevis in Gemialibus hujus officio registraturae, vel circa ipsum actum inspiciendum ad praetium 2376. 55 fl. pol. 10 gr. judicialiter detaxatorum in satisfactionem 5278 Duc. 14 Ip. 18 r. cum usuris masae Bencali Kabritovianae ex maiori summa a defuncta Elisabetha Principissa Sapiezyna obvincente, & a Domino Adolpho comite Kalareuthe consumpta restantium in hocce Cæs. Reg. Foro die 21 Augusti horam 9am matutinam praefigi, in quo plus offerens non tantum nomine vadii decimam partem aestimationis praevis deponere & solutionem quanti in executionem ducti praestare, sed etiam ad mentem § 436 Cod. Jud. credita bonis his interuentia pro Ratha pretii oblata, in se recipere tecebitur, si quidem creditores, ante stipulatam forte renouationem redditu solutionem accipere decreverint. Caeterum etiam omnes in praefatis bonis Legitima cum attentis hypothecaris creditores, pro eodem termino, quo speciem adnotationem praestolentur juxta Aulicam Normale die 22 Augusti, Anni 1797 haece adiciuntur quo secus si qui se in praefixo termino non stiterint nec contra emporea aut susceptorem eorundem bonorum, nec contra suad ipsum bonum, jus aliquod se amplius habere, seu suam satisfactionem ex praevi venditionis, aut alia debitoris substantia quaerere debere scient.

Wittorff.

Purtscher.

Friedenthal.

Ex Consilio C. R. Fori Nobil. Lubl. Galliciae Occident.

Datum Lublini Die 3 Junii. 1811.

Sahanek.